

Първият дошелъ неизвестно отъ где съ своя чета, нападналъ града и го превзелъ. Следъ него се появилъ Алиль-аа отъ с. Добруданъ, Ловченско, които разбилъ Хасекиоглу и заелъ града. Организиралъ се, обаче, следъ туй Хасекиоглу, наново превзелъ града отъ Алиль-аа и затвърдилъ за по дълго време своята властъ.

Преданието ни още говори, че, се по това време, единъ севлиевски аенинъ — ве можахме да узнаемъ името му — е превзелъ Търново и наложилъ властъта си и върху последния градъ.

Въ той именно моментъ на пълно политическо и военно разтление въ Турция, сѫ се появили страшните кържалии и даалии, които, както казахме и по-горе, съ своите повсемѣстни и систематични золуми, грабежи и убийства, сѫ разплакали, тѣй да се рече, дете въ майка, и сѫ превърнали въ пепелище едва ли не цѣлия балкански полуостровъ.

Освенъ нѣколкото града и села, като: Пловдивъ, Ямболъ, Карнобатъ, Айтосъ, Стара Загора, Карлово, Търново, които били въдраво укрепени, всички оставали селища въ България сѫ били, кое по-вече, кое по-малко, опожарени и разсипани. Има български градове, които сѫ били ограбвани и разорявани дори по нѣколко пъти. Тѣй напримеръ, Станимѣжа, който градъ е билъ ограбенъ и разоренъ презъ 1793 г., и отъ който е останала само една въдрава кѫща; Копривщица, която е разорявана нѣколко пъти, населението ѝ разпилияно по горите и балканските усой и сетье наново съграждана; Хасково (1791 г.) ограбено и изгорено; Арбанаси¹⁾, много отъ жителитѣ на който градъ сѫ се изселили въ Ромжния, Трѣзвна, Плѣвенъ, Троянъ, Тетевенъ, Ловечъ и пр.

За да се предпази населението отъ тия хищници въ човѣшки образъ, които сѫ били, тѣй да се рече, безъ вѣра и законъ, градовете сѫ се обграждали съ дѣлбоки ровове (шаранполи) и други отбранителни средства, а нѣкои отъ селата — съ камени кули и калета. При това, за да се усили отъ една страна отбраната на градовете и, отъ друга — да може да се спаси и подслони на по- сигурно място поне населението на по-близките села, аенинъ сѫ привличали последното въ градовете. По тоя начинъ, въ продължение на нѣколко години, цѣли поселения отъ селата сѫ се прилепи за винаги въ градовете, а нѣкои села дори и цѣли изселили. Такъвъ е и случаятъ съ близките на Севлиево села: Малково и Долно-Крушево, които аенина Хасекиоглу Асанъ Аджикъ, почти на сила преселилъ въ града, и отъ които днесъ и помень нѣма.

¹⁾ По онова време с. Арбанаси е било градъ,